

Yttrande över remiss från Jordbruksverket gällande föreskriftsändringar om vaccination mot newcastlesjuka för fjäderfä och fåglar i fångenskap samt West Nile-feber hos hästdjur

Sammanfattning

Sveriges lantbruksuniversitet (SLU) instämmer i remissens huvudpunkter, som är rimliga och motiverade.

Några punkter i K3 behöver förtydligas, och ytterligare ändringar bör göras i bilagan så att klassificeringen av sjukdomarna harmonierar med EU-lagstiftningen.

Även bilagan i K12 behöver justeras på några punkter.

Generella synpunkter

Det är rimligt och motiverat att införa vaccination mot newcastlesjuka. Antalet utbrott visar på svårigheterna att förebygga denna sjukdom inom delar av fjäderfäproduktionen och flera effektiva vaccin finns tillgängliga. Det är också motiverat att inte tillämpa epizootilagen på WNF-infektion hos häst då hästar i praktiken är "dead-end-host" för denna sjukdom.

Specifika synpunkter

K3

2 kap 8§ Hänvisningen till "första stycket" är oklar, gäller de undantagna arterna vilka olika arter som hålls eller vilka som ska vaccineras? Texten bör kunna omformuleras så att inga tveksamheter kan uppstå. Den sista meningen tycks också motsäga 10§ där totalantalet är lägre och vaccination av duvor då tvingande. Hur kan duvor vara undantagna om det är fler än 200 fåglar, men inte om det är fler än 50?

Bilaga. Det är rimligt att WNF inte längre omfattas av epizootilagen vad avser hästdjur, men är avsikten verkligen att infektion hos fåglar ska omfattas av epizootilagen (vilket den inte gjort tidigare)? Ska inte krysset tas bort?

SLU vill också upprepa den synpunkt som framförts de senaste tre åren: Då det uppenbarligen kan genomföras enstaka förändringar i sjukdomslistan framstår det som obegripligt att sjukdomarna vesikulär stomatit och vesikulär svinsjuka (som inte är förtecknade) fortfarande klassificeras som omfattade av epizootilagen medan sjukdomarna elakartad lungsjuka hos get och rots (som är förtecknade A-sjukdomar) inte gör det. Det saknas skäl att hantera vesikulär stomatit och vesikulär svinsjuka med stöd av epizootilagen medan A-sjukdomar måste hanteras på sådant sätt. För att underlätta praktiserande veterinärers förståelse för och tillämpning av lagstiftningen bör detta ändras snarast. Jordbruksverkets upprepade kommentar på denna synpunkt, att en fullständig genomgång kommer att göras framöver och att föreskriftsändringar tar tid, är inte tillräcklig.

K12

I inledningen till bilagan hänvisas fortfarande till SJVFS 1999:102 (K6), vilket är olyckligt då denna föreskrift inte uppdaterats sedan 2006 (och inte längre visas på Jordbruksverkets webbplats) vilket gör att föreskriften inte harmonierar med ändringar efter denna tidpunkt (t ex bilagan i K3).

Fjäderfäsjukdomarna i bilagan: det bör dubbelkontrolleras att namnen på sjukdomsagens för mykoplasmainfektionerna och psittakos är korrekta, då några tycks avvika från gällande taxonomi.

Då IB är endemiskt förekommande och djurägarna vaccinerar mot sjukdomen saknas motiv för anmälningsplikten. Denna sjukdom bör inte längre vara anmälningspliktig utan kan rapporteras till WOAHA som endemiskt förekommande.

Beslut om detta yttrande har på rektors uppdrag fattats av dekan Nils Fall efter föredragning av koordinator Linda Ferngren. Innehållet har utarbetats av professor Susanna Sternberg Lewerin vid institutionen för husdjurens biovetenskaper.

Nils Fall

Linda Ferngren